

РЕФЕРАТ

НА ТЕМА:

ПОСТИ

Изготвил:

Проверил:

2017

До сравнително наскоро, произхода на Поста - познат като Тесараккасти в Гърция и Quadragesima на латински, за "Четиридесетте" – се е вярвало, че се знае. Много от ръководствата по богословие от 19 и началото на 20 век уверено са твърдели, че постът е създаден от самите апостоли или непосредствено след-апостолския период. Те приемат, че този сезон на глад е тясно свързан с подготовката за Великденските кръщения - практика, която също се счита за апостолска и се наблюдава навсякъде по света от най-ранните си дни.

Фиг.1 Четиридесет дни в пустинята: Изкушенията на Христос, базиликата на Свети Марко.

По-задълбоченото изследване на древните източници обаче разкрива едно постепенно историческо развитие. Докато постенето преди Великден изглежда има стари и широко разпространени корени, обхвата му бързо се променя за различните места и за различните поколения. През втората половина на 2 век например Иринея от Лион (в Галия) и Тертулиан (в северна Африка) ни казват, че подготвителния пост е продължавал един или два дни, или четиридесет часа - отбелязвайки това, за което се смята, че е точната продължителност на Христовото време в гробницата. До средата на 3 век Дионисий от Александрия говори за пост до шест дни, практикуван от благочестивите; и Византийският историк Сократ обяснява, че християните в Рим са продължавали постите 3 седмици. Само след Съвета на Никея през 325 г. след Христа дължината на Великия пост се е установил на четиридесет дни, а след това само номинално. Съответно се приема, че четиридесетдневния пост, с който се сблъскваме почти навсякъде до средата на четвъртия век трябва да е